

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJĒTIES!

LENINA KAROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta Nr. 14 (5863) Ceturtdien, 1989. gada 2. februārī Maksā 3 kap.

Daugavpils būvmateriālu un konstrukciju ražošanas apvienībā sākuši maksāt algu katru pirmo dienu. Tikai ne visiem un ne no uzņēmuma kases. No 30 līdz 50 rubļiem saņem tikai tie, kas pirms tam brīvprātīgi kādā brīvdienā strādājuši pagaidu brigādēs.

Sādi kolektīvi te izveidoti pēc to pilsētas rūpniecības uzņēmumu lūguma, kas saimnieciskā kārtā ceļ dzīvojamās mājas. Vīsa apvienībā izgatavotā ārpusplāna produkcija — dzelzsbetona konstrukciju komplekti un silikātkieģeļi — operatīvi tiek piegādāti pasūtītājiem. Tie tikpat operatīvi savukārt pārskaita partnerim līdzekļus.

Sniedz pretim roku!

Pirmo reizi šāda ideja radās pirms pusgada, kā mēdz teikt, «ne jau aiz labas dzīves»: Daugavpils uzņēmumi nosprauduši lielus plānus, ir arī, kas cēl, bet — no kā? Tad arī arod biedrību un partijas līderi un uzņēmumu vadītāji griežas pie apvienības, kas, starp citu, divdesmito reizi pēc kārtas uzvarējusi Vissavienības sociālistiskajā sacenībā, un ierosināja noslēgt līgumu. Saskaņā ar to celtniekiem nodeva daļu no elektroenerģijas un siltumenerģijas limitiem, pašu uzņēmumos ieviešot stingru taupības režīmu. Kā kompensāciju par iekārtu izmantošanu tie pārskaita atsaucīgā partnera fondā krietni lielas, taču pilnīgi pamatotas summas. Tās nāk no pel-

ņas un ienākumiem, ko kolektīvi guvuši, pārejot uz pašfinansēšanos. Kopš tā laika no «virsstundu» materiāliem jau uzcelti 120 dzīvokļi.

Būvmateriālu un konstrukciju ražošanas apvienības arodkomitejā, kas kļuvusi par jaunā pasākuma koordinētāju, es no pieredzējušā formētāja Georgija Semjonova uzzināju, kā tiek komplektēta svētdienas brigāde.

— Protams, bez nekādas piespiešanas, — viņš teica. — Turklāt gribētāju ir cik uziet: par darbu taču pienākas divkārtšā maksa. Katrs, kas nodomājis paštrādāt brīvdienā, pierakstās iepriekš. Mēs sekojam, lai šajā sarakstā nebūtu to cilvēku, kas pēc vienas maiņas tūlīt turpi-

nātu darbu otrajā maiņā. Starp citu, arodkomitejai tagad ir daudz lielākas iespējas organizēt mūsu strādnieku atpūtu: pasūtītāji piedāvā daļu uzturzīmju savos profilatorijos un atpūtas bāzēs.

Sogad elektrosinstrumentu rūpniecība, pievadkēžu rūpniecība un lokomotīvu remonta rūpniecība, kā arī ķīmiskās šķiedras ražošanas apvienībā un citos uzņēmumos paredzēts nosvinēt 200 jurģus. Pateicoties partneru savstarpējai ieinteresētībai un nestandarta pieejai, darbs vedas un ieguvēji ir visi.

V. RUDOJS,
LATINFORM korespondents

PSRS tautas deputātu kandidāti

709. Daugavpils teritoriālajā vēlēšanu apgabalā

J. Ambainis, ražošanas apvienības «Ķīmiskā šķiedra» direktors — izvirzījuši Daugavpils rajona prokuratūras, 11. 13. vidusskolu un internātskolas, sovhoza «Egļaine» kolektīvi.

V. Andrejevs, 3. PMK šoferis — izvirzījis 3. pārvietojamās mehānizētās kolonnas kolektīvs.

S. Baiko, dzelzceļa nodalās priekšnieks — izvirzījis dzelzceļa strādnieku apgādes nodalās kolektīvs.

E. Bogdanovičs, pievadkēžu rūpniecības atslēdznieks — izvirzījis pievadkēžu rūpniecības kolektīvs.

K. Vasjutenoks, ražošanas apvienības «Ķīmiskā šķiedra» aparātu uzraugs — izvirzījuši infekcijas slimnīcas, 3. vidusskolas un 77. profesionāli tehniskās skolas kolektīvi.

A. Vidavskis, pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs — izvirzījuši civilās aizsardzības štāba, dzīvokļu saimniecības ražošanas pārvaldes, pilsētas izpildkomitejas, siltumtīklu, onkoloģiskā dispensera un ārsusresora apsardzes nodalās kolektīvi.

D. Gēģers, LPSR Agrokomitejas priekšsēdētāja vietnieks — izvirzījuši Jēkabpils ūdensvada un kanalizācijas saimniecības pārvaldes, PSRS Agrorūpniecības bankas Jēkabpils nodalās, Jēkabpils sadzīves pakalpojumu kombināta, Jēkabpils cukura fabrikas, Jēkabpils rajona izpildkomitejas iekšlietu daļas, Jēkabpils labības pieņemšanas uzņēmuma, Jēkabpils kinodirekcijas, kolhoza «Dignāja», sovhoza «Lone» un «Druvas» kolektīvi.

J. Geiba, partijas Daugavpils rajona komitejas pirmais sekretārs — izvirzījis Jēkabpils rajona sovhoza «Zasa» kolektīvs.

A. Grigorjevs, lokomotīvu depo mašīnists — izvirzījuši lokomotīvu un vagonu depo, Daugavpils stacijas, civilo būvju distances, enerģijas sagādes iecirkņa, ceļu signalizācijas un sakaru iecirkņa, 92. pārvietojamās mehānizētās celtniecības vienības, materiāli tehniskās apgādes daļas, lokomotīvu remonta rūpniecības, elektrosinstrumentu rūpniecības zinātniskās ražošanas apvienības «Sistēma», metālapstrādes eksperimentālās tehniskās ražošanas apvienības, piena kom-

bināta, darbgaldu remonta rūpniecības, fabrikas «Daugavpils apģērbs», tipogrāfijas, uzņēmuma «Energoremonts» cehu, apvienības «Dailrade», Rīgas stikla un spoguļu rūpniecības, gāzes saimniecības, 7. autokombināta, tramvaju pārvaldes, 3. remonta un celtniecības un montāžas darbu pārvaldes, Latvijas komunālās saimniecības uzņēmumu projektēšanas institūta Daugavpils kompleksās projektēšanas nodalās, tirdzniecības pārvaldes, grāmatveikalu, centrālās slimnīcas, nodalu slimnīcas, bērnu slimnīcas, infekcijas slimnīcas, sanitāri epidemioloģiskās stacijas, onkoloģiskā, prettuberkulozes, ādas un venerisko slimību dispensera, stomatoloģiskās poliklīnikas, ātrās medicīniskās palīdzības stacijas, iekšlietu daļas, tautas tiesas, juridiskās konsultācijas, izmeklēšanas nodalās, Daugavpils dzelzceļa stacijas iekšlietu daļas, Valsts apdrošināšanas inspekcijas, Rietumu baseina zivju realizēšanas kantora, dzelzceļa transporta tehnikuma, medicīniskās skolas, 21. un 99. profesionāli tehniskās skolas, 2., 3., 4., 6., 8. un 15. vidusskolas, Rīgas Politehniskā institūta Daugavpils vispārtehniskās fakultātes, Valsts drošības komitejas nodalās, laikraksta «Krasnoje Znamja» redakcijas, maizes kombināta, nestandarta iekārtu eksperimentālās rūpniecības, starpsaimniecību celtniecības organizācijas, Daugavpils rajona sovhoza «Naujēne» un «Dēmeņe», naftas produktu piegādes uzņēmuma, transporta celtniecības tresta dzelzsbetona rūpniecības, ugunsdzēsības nodalās, Jēkabpils rajona sovhoza «Mežāra», 2. un 4. vidusskolas, Preiļu rajona Līvānu dzelzceļa stacijas kolektīvi.

V. Zarkovs, partijas Daugavpils pilsētas komitejas pirmais sekretārs — izvirzījis Daugavpils Augstākās kara aviācijas inženiertehniskās skolas kolektīvs.

I. Kezbers, Latvijas Komunistiskās partijas CK sekretārs — izvirzījuši mūzikas skolas, 1. vidusskolas, apvienības «Dailrade» ceha, Mičurina kolhoza un PSKP XXV kongresa kolhoza, Daugavpils rajona Bebreņu sovhoztehnikuma un vidusskolas, «Lauk-technikas» apvienības, 14. CRBP, meļiorācijas un agrokimijas uz-

ņēmuma, fabrikas «Asote», mežrūpniecības saimniecības, apvienības «Elektrons» uzņēmuma, autobusu parka, sakaru mezgla, pārvaldes «Lauku celtnieks», komunālo uzņēmumu kombināta, dzīvokļu saimniecības pārvaldes, galvenās aptieku pārvaldes, 65. aptiekas, laikraksta «Padomju Daugava» redakcijas un tipogrāfijas, Jēkabpils 1. vidusskolas, mūzikas skolas, novadpētniecības un mākslas muzeja, PSKP XXV kongresa agrofirms, kolhozu «Leņina Karogs», «Sēlija», «Zilāni», «Gārsene», sovhoza «Aknīste», Jēkabpils rajona statistikas nodalās, ārsusresoru apsardzes, centrālās slimnīcas, tautas izglītības nodalās, Saukas lauksaimniecības skolas, Atašienes, Viesītes un Aknīstes vidusskolas, Rubenes un Gārsenes astoņgadīgo skolu, Stučkas rajona Plavīņu HES, apvienības «Agrokimija», 22. CRBP, apvienības «Lauktechnika», sakaru mezgla, zemkopības institūta, Vecbebru sovhoztehnikuma un Stučkas 2. vidusskolas, Stučkas rajona centrālās slimnīcas, Līvānu eksperimentālās biokimiskās rūpniecības un stikla fabrikas, Līvānu zonālās slimnīcas, Preiļu 21. PMK, republikāniskā projektēšanas un mābūves tresta, apvienības «Dailrade» ceha, Preiļu rajona tautas izglītības nodalās, kolhozu «Nākotne», «Dubna», Oškalna kolhoza, Rudzētu, Vārkavas un Gaiņu skolu, Preiļu rajona centrālās slimnīcas kolektīvi.

V. Lejnīks, kolhoza «Čiņa» ražošanas iecirkņa priekšnieks — izvirzījis Jēkabpils rajona kolhoza «Čiņa» kolektīvs.

M. Kostenecka, rakstniece — izvirzījuši Preiļu rajona starpsaimniecību celtniecības organizācijas, statistikas nodalās, kolhozu «Sarkanā augsma» un «Vārkava» kolektīvi.

L. Kucans, sovhozagrokombināta «Mirnīj» ģenerāldirektors — izvirzījis Daugavpils rajona sovhoza «Medumi» kolektīvs.

J. Meškovskis, lokomotīvu remonta rūpniecības virpotājs — izvirzījis lokomotīvu remonta rūpniecības kolektīvs.

E. Petlahs, partijas Daugavpils pilsētas komitejas otrais sekretārs — izvirzījuši maizes kombināta un internātskolas kolektīvi.

A. Providenko, Daugavpils vispārējās celtniecības tresta pārvaldnieks — izvirzījuši Daugavpils PMK, ražošanas tehnoloģiskās komplektācijas un mazās mehanizācijas pārvaldes, 119. PMK, Daugavpils elektromontāžas pārvaldes, Daugavpils zonālās mehanizācijas pārvaldes, 1. un 2. celtniecības pārvaldes, montāžas piegāžu ceha un dzīvokļu komunālā kantora, vispārējās celtniecības tresta pārvaldes aparāta, kokapstrādes rūpniecības 5. ceha, remontu un celtniecības pārvaldes, Baltijas transporta celtniecības tresta 713. celtniecības un montāžas pārvaldes, Leņingradas tresta 3. automātikas montāžas ziemeļrietumu pārvaldes iecirkņa, apvienības «Ķīmiskā šķiedra», celtniecības un montāžas kantora, gaļas rūpniecības uzņēmuma, apavu kombināta, sadzīves pakalpojumu kombināta, nedzirdīgo biedrības, bezalkoholisko dzērienu rūpniecības, kurināmā bāzes, Volgas automobiļu rūpniecības tehniskās apkalpes stacijas, universālās sagādes un realizācijas pārvaldes, Daugavpils rajona tautas izglītības nodalās, autoapkalpes stacijas, sanatorijas «Mežciems», 38. profesionāli tehniskās skolas, 4. un 9. vidusskolas, 4. astoņgadīgās skolas, pilsētas izglītības nodalās bērnu darzu, slīcēju glābšanas dienesta, «Dinamo» pilsētas padomes, 1. bērnu un jaunatnes sporta skolas, volejbola olimpisko rezervju skolas, apvienības «Latvijas meliorācija», 1. CRBP, kolhoza «Znamja Oktjabrja», Višķu sovhoztehnikuma, Silenes vidusskolas kolektīvi un Daugavpils pilsētas iedzīvotāju sapulce, kā arī Līvānu PMK, Preiļu rajona agrofirms «Krasnij Oktjabrj», Leņina kolhoza, sovhozu «Aglona» un «Rušona» un Jēkabpils PMK kolektīvi.

V. Skudra, LPSR tieslietu ministrs — izvirzījuši Daugavpils rajona kolhozu «Vabole» un «Kalupe» kolektīvi.

O. Rozdestvenskis, Daugavpils Pedagoģiskā institūta direktors — izvirzījis Daugavpils Pedagoģiskā institūta kolektīvs.

J. Romāns, Preiļu 21. PMK priekšnieks — izvirzījis Preiļu rajona Dzeržinska kolhoza kolektīvs.

Informatīvs
ziņojums

Latvijas patērētāju kooperācijas kongress

27. un 28. janvārī Rīgā notika mūsu republikas patērētāju kooperācijas XI kongress, kurā piedalījās vairāk nekā 400 delegāti. Viņu vidū bija ne vien labākie lauku tirdzniecības un sabiedriskās ēdināšanas pārstāvji, bet arī paši paju biedri — agrorūpnieciskā kompleksa kolektīvu darbalaudis, partijas un padomju darbinieki un pedagogi. Tas daudzējādā ziņā noleica apspriežamas problēmas, kas bija saistītas ar lauku iedzīvotāju apkalpošanu atbilstoši partijas XIX Vissavienības konferences lēmumiem.

Referātu kongresā nolasīja Latvijas Patērētāju biedrību savienības valdes priekšsēdētājs I. Strautiņš. Viņš izanalizēja kooperatoru darbību pārskata periodā un plašāk aplūkoja tos uzdevumus, kuru īstenošana veicinās progresīvo darba metožu attīstību un pārbūves procesu padziļināšanos ekonomikā, kā arī visu sistēmas posmu demokratizāciju.

Referents un debašu dalībnieki galveno uzmanību pievērsa jautājumiem, kas saistīti ar iedzīvotāju apkalpošanas uzlabošanu, jaunu darbības formu meklēšanu un ieviešanu patērētāju kooperācijas kolektīvos. Jānodibina ciešāki kontakti ar pilsētu rūpniecību un republikas agrorūpnieciskā kompleksa uzņēmumiem, ar nomniekiem, kā arī zemnieku saimniecībām, kuru ir jau vairāk nekā 500. Jāpanāk, lai apgrozība tiktu aktīvāk iesaistīta virspilna produkcijā. Tika minēts šāds piemērs: aizvadītā gada vien tā tika saražota par 111,7 miljoniem rubļu, taču mūsu tirdzniecība no tās paņēma tikai mazliet vairāk nekā pusi. Pārējā produkcija tika realizēta ārpus republikas robežām. Komerciālie dienesti nav pienācīgi nokārtojuši arī kolhozu palīgražotņu izlaistās produkcijas pārdošanu pašu mājās. Isi sakot, vēl ir plašas neizmantotas iespējas papildināt preču resursus. Tās tikai prasmīgi jālieto.

Kongress pieņēma Latvijas Patērētāju biedrību savienības jaunus statūtus un lēmumu, kurā ietverti konkrēti pasākumi šīs organizācijas darbības pilnveidošanai. Kongresā ievēlēja Latvijas Patērētāju biedrību savienības padomi, valdi un revīzijas komisiju. Par valdes priekšsēdētāju atkal tika ievēlēts I. Strautiņš. Par revīzijas komisijas priekšsēdētāju ievēlēja S. Ančevska.

Tika ievēlēti arī PSRS patērētāju kooperācijas XII kongresa delegāti.

Kongresa darbā piedalījās Latvijas Komunistiskās partijas CK sekretārs J. Oherins, Latvijas Komunistiskās partijas CK sociāli ekonomiskās attīstības nodalās vadītājs M. Dubra, republikas Ministru Padomes priekšsēdētāja vietnieks A. Cepānis, kas kongresā teica runu, un PSRS Patērētāju biedrības centrālās savienības valdes priekšsēdētāja vietnieks A. Starhs.

LATINFORM

Galvenais — darbs un saiknes ar cilvēkiem

● Preiļu 21. pārvietojamās mehanizētās kolonnas partijas pirmorganizāciju desmit gadus vada R. Lazdāne. Viņai šajā darbā ir liela pieredze. Šejienu komunisti ir aktīvi sabiedriski politisko un ražošanas jautājumu risināšanā, ir melioratoru kolektīva avangards. Tas neapšaubāmi sekretāres nopelns. Viņa ir neatlaidīga, meklējoša, cilvēkus saprotoša. Kā strādā R. Lazdāne? Palūdzu partijas sekretāri atbildēt uz dažiem jautājumiem.

— Mūsu zemē rit pārbūves process. Kā šajā sakarībā izmaiņās partijas darbs?

— Izmaiņās pašos pamatos. Tagad nevar būt runas par tiešo partijas darbu, tas arvien vairāk saplūst kopā ar sabiedrisko organizāciju, visa kolektīva veikumu. Tagad mums slēgtu partijas sapulču praktiski nav, sapulcēs pieaicinām visu kolektīvu, lejam kopā. Lai pārbūve ritētu sekmīgi, jāuztur cieši sakari ar cilvēkiem. Jāzina cilvēku noskaņojums, jāpēta viņu domas. Tādēļ katru dienu, kā saka, ejam tautā.

Partijas darbs kļuvis daudz ietilpīgāks, cenšamies neko nepalaist garām, visu jauno apspriest. Vai tie būtu migrācijas vai valsts valodas jautājumi, vai labojumi Konstitūcijā, mūsu komunisti visu pārrunā kopā ar kolektīvu. Uzklauša darba darītāju domas, bet noteikti dod savus apsvērumus. Nevar būt nekā slēpjama šajā atklātības laikā. Viss atkarīgs no tā, kā ievirzās saruna viena vai otra jautājuma apspriešanā. Komunistiem, lai diskutētu, jābūt gudriem politiķiem. Mācāmies tādi būt.

Iepriekšējos gados kolektīvo līgumu — darba programmu jaunam ražošanas gadam pieņemām konferencēs, kurās piedalījās delegāti. Šogad būs visa kolektīva sapulce, savas domas un ierosinājumus varēs izteikt ikviens.

Tagad arī tiros ražošanas jautājumos risinām caur cilvēkiem. Raugāmies, kādas vadītājam ir organizatora spējas, cik viņš ir iejutīgs pret padotajiem, kā saprot viņus. Agrāk galvenais bija plāna izpildes procenti, bet ar kādiem līdzekļiem tas panāks, nenēma vērā.

— Kā plānojat partijas darbu?

— Ir partijas biroja sēdē pieņemtais perspektīvais gada plāns, bet dzīve ienes arī izmaiņas.

Šī gada partijas sapulču tematika kļuvusi savādāka — daudz sabiedriskāka, plašāka. Janvāra sapulcē apspriedām ne tikai partijas pirmorganizācijas, bet arī sabiedrisko organizāciju uzdevumus PSRS tautas deputātu vēlēšanu rīkošanā. Nākamajā sapulcē runāsim par konsolidāciju

Partijas dzīve

ar visām sabiedriskajām organizācijām, arī ar Latvijas Tautas fronti, PSKP Centrālās Komitejas novembra (1988. g.) plēnuma lēmumu izpildē.

Apspriedīsim partijas pirmorganizācijas uzdevumus tālākā demokratizācijas un atklātības attīstībā, runāsim par darba uzlabošanu jaunu biedru sagatavošanai uzņemšanai PSKP rindās, partijas disciplīnas uzlabošanu, paredzēts meistara PSKP biedra V. Kirilko pārskats par darba stilu un metodēm celtniecības iecirkņa vadīšanā.

Perspektīvajā darba plānā ir īpaša iedaļa: partijas sapulču pieņemto lēmumu izpildes kontrole.

Biroja sēdēs paredzēti apspriest tādi jautājumi kā propagandista V. Pankova pārskats par mācību gaitu politiskās izglītības sistēmā, masu politiskās audzināšanas darba uzlabošana 2. iecirknī, ideoloģiskās komisijas veikums mutvārdu politiskās agitācijas darba pilnveidošanā.

Partijas sapulcēs noklausīsimies ierindas komunistu pārskatus par PSKP Statūtu prasību izpildi. Tas tiek darīts ar nolūku, lai rosinātu viņu aktivitāti. Citādi par viņiem kā komunistiem atzīmējam. Par katru ko-

munistu pēc viņa pārskata noklausīšanās taps raksturojums.

— Kas pašlaik partijas darbā ir galvenais?

— Ir un arī turpmāk būs cilvēks. Nedomāju, ka ir novecojis teiciens: kadri izšķir visu.

Kadru jautājumus apspriežam atklātajās partijas sapulcēs. Agrāk biroja sēdēs. Tātad — bija sava veida slepenība.

Vadošu kadru mums pietiek. Ar vidēja posma vadītāju rezervi ir skopāk. Meklējam, audzinām.

Mūsu kolektīvs izvelojies tā, ka daudzi vienlaicīgi aizies pensijā. Tā ir problēma, par ko nopietni domājam jau tagad.

Darba disciplīna kolektīvā pēdējo 3—4 gadu laikā krasī uzlabojusies. Ražošanas plānus pildām, ierīkotās meliorācijas sistēmas kļuvušas kvalitatīvākas. Agrāk objektos pēc algās saņemšanas notika iedzeršanas, kas ļoti traucēja darbu. Tagad ieviesta kolektīvā darba apmaksa, ir brigādes padome, pret disciplīnas pārkāpējiem vērsas paši strādnieki, jo tas iespējams viņu izpelni.

Neiecietīgākas pret zūpām kļuvušas partijas pirmorganizācija un arodkomiteja, jo sevišķi aktīvi PSKP biedra J. Seibuta vadībā darbojas zūpības apkarošanas komisija.

Visi pasākumi kopā sekmētoši labu mikroklimatu darba kolektīvos. Mums ir daudz lielisku darba darītāju, bet ir arī tādi, kuri vairāk raugās, kas ir «mans», nevis — kas ir «mans kolektīvā». Gribas, lai katrā darba vietā būtu kārtība. Bet, cik iztīrām kaut vai kantora teritoriju, apkārtni, pēc nedēļas atkal viss ir piemēslots, un neviens neliekas zināt.

Līvānu pilsētā katru gadu rīko konkursu par labāk uzkoptu māju. Bet cik tādu uzkoptu māju ir, un atkarīgas tās pašas. Vai ir redzēti māju uzkopšanā jaunieši? Tikai padzīvojuši ļaudis.

Vecākiem bērni jāradīna pie darba jau no mazotnes. Darba tikums ir galvenais. Bez tā dzīvē uz priekšu netiks.

R. Lazdāni intervēja
J. GURGONS

● Govju mehanizētās slaukšanas meistare Marija Ondzule (atēlā) kolhoza «Nākotne» Līpušku fermā strādā tikai piekto gadu, bet jau iemantojusi vispārēju cieņu un atzinību. Arī aizvadītajā gadā veikums atzīstams, proti — no vienas aprūpējamās govīs slaukti vidēji 4586 kilogrami piena. Salīdzinājuma ar iepriekšējo gadu tas ir par 500 kilogramiem vairāk. Nevienai citai kolhoza slaucējai tādu kāpinājumu panākt nav izdevies.

J. SILICKA foto

Veterānu zināšanai

Notika rajona kara un darba veterānu padomes sēde. Tajā lēmām par pārskata un vēlēšanu sapulču rīkošanu veterānu organizācijās, jo saskaņā ar statūtiem tādām sapulcēm jānotiek pēc diviem gadiem. Mūsu rajonā veterānu organizācijas izveidotas 1987. gadā februārī.

Pārskata un vēlēšanu sapulcēs jāizrunā visi sasāpējušie jautājumi, kara un darba veterānu padomēs jāievēlē paši zinākie un aktīvākie biedri, dele-

gāti uz rajona veterānu organizācijas konferenci.

Rajona veterānu organizācijas konference notiks martā. Tā izvērtēs paveikto divos gados, meklēs konstruktīvus risinājumus darba aktivizēšanai, sabiedriskās dzīves pārkārtošanai pārbūves apstākļos.

A. LOGINS,

rajona kara un darba veterānu padomes prezidija priekšsēdētājs

Atgriežoties pie publicētā

● Laikraksta «Leņina Karogs» 24. janvāra numurā bija ievietots jurista Kirilova raksts «Vēsture manā skatījumā», kurā tā autors analizēja manas publikācijas par vēstures jautājumiem. Polemika ir laba lieta, taču es diemžēl nevaru piekrist visiem raksta autora argumentiem.

Sākšu ar to, ar ko beidza savu rakstu I. Kirilovs. Nevienā rakstā (ne «Valstiskums — katras tautas likumīgas tiesības», ne «Padomju Latvija 1919. gadā») nav rakstīts par buržuāziskās Latvijas sociālo un ekonomisko politiku. Līdz ar to nevar arī runāt par buržuāziskās Latvijas idealizēšanu un neuzticības sēšanu sociālismam, kā to cenšas man piedēvēt jurists Kirilovs. Lai kā lasītu, pat «starp rindām», manos rakstos to nevar ieraudzīt. Abos savos rakstos par Latvijas valstiskuma veidošanos es centos tikai ļoti konservatīvi parādīt, kādos sarežģītos vēsturiskos apstākļos 1918. gada nogalē veidojās arī Latvijas valstiskuma tips.

Kā tautas izvēle šajos apstākļos dalījās, domāju, sevišķi izskaidrojamu neprasa. Bet — ja biedrs Kirilovs vēlas, tad — lūdzu. Vienkāršs piemērs. Kādam kolektīvam, teiksim, sakaru mežglāim, no divām kandidātūrām jāievēlē priekšnieks. Dabīgi,

ka šī kolektīva izvēle dalīsies. Viena daļa būs par biedru A., bet otra — par biedru B. Latvijā, kā minēju, 1918. gada nogalē veidojās divi valstiskuma tipi. Pastāvēja padomes un Nacionālā padome. Lūk, šādos sarežģītos vēsturiskos apstākļos tautas izvēle arī dalījās.

Jurists Kirilovs nezīn kāpēc (manos rakstos to izlasīt nevarēja) raksta, ka LSD bija idejiski sašķēlusi. Bet manā rakstā ir sacīts: «LSD bija sadalījusies». Sadalīšanās un idejiskā sašķēlšanās taču ir divi dažādi jēdzieni.

Jurists Kirilovs nezīn kāpēc (manos rakstos to izlasīt nevarēja) raksta, ka LSD bija idejiski sašķēlusi. Bet manā rakstā ir sacīts: «LSD bija sadalījusies». Sadalīšanās un idejiskā sašķēlšanās taču ir divi dažādi jēdzieni.

1. Kirilovs raksta: «...runāt par birokrātisma zēšanu Padomju Latvijā pēcu mēnešu ilgas pastāvēšanas laikā ir vienkārši naivi». Bet ieskatīsimies, ko par to rakstīja pats P. Stučka rakstā «Mūsu tašcentieši»: «Un jāteic, kaut arī agrāk vairākkārt biju izteicies pret mūsu padomju birokrātiju, manī sagrāba šausmas, kad man kā provincālīlim nācās sadurties ar to.» Tālāk P. Stučka rakstīja: «... pēc mēneša saskatījām jau simtu višādu pārstāvju, pilnvaroto, aģentu un t. t., kas, minēdami visdāzādākos teātrus, ieradās pie mums no daudzām Krīveļijas malām». Izlasiet, lūdzu, šo padomju valdības vadītāja rakstu, un tad kļūs skaidrs, kādu launumu Padomju Latvijai 1919. gadā nodarīja birokrātisms.

Dažas iebildes juristam Kirilovam

Daudzus (arī juristu Kirilovu) uztrauc rakstā «Padomju Latvija 1919. gadā» minētie iekšējie apstākļi, kuri veicināja Padomju Latvijas krišanu. Sak, bija taču arī ārējie. Jā, bija. Taču par tiem runājām gadu desmitiem ilgi, visu uzmanību akcentējām tikai uz kontrevolūcijas milzīgo pārspēku. Sos ārējos apstākļus zināja un zina katrs vidusskolēns. Tāpēc šoreiz es vairāk pievērsos tiem iekšējiem faktoriem, kuri vājināja Padomju Latviju un kuri gadiem ilgi tika noklusēti.

Par birokrātisma un terora ietekmi uz Padomju Latvijas likteņiem, piemēram, runā arī vēstures zinātnieks kandidāts V. Blūzma. Apcerējuma «Debesis palika nesasniedzamas» zinātnieks raksta: «Nelabvēlīgi sociālisma attīstību ietekmēja arī birokrātisma ieviešanās pārvaldes aparātā. Daudzi darbinieki uzskatīja, ka sociālistiskās pārvaldes darbā pamatuzsvārs liekams uz administrēšanu, pavēli, piespēšanu, teronu.»

Ir pienācis laiks runāt gan par pozitīvajiem, gan par negatīvajiem faktiem mūsu vēsturē. Pietiek dažam labam nepatīkami faktus censties noslēpt aiz kaut kāda glābjoša priekšskara.

Rakstā «Diskusija par 1919. gadu Preiļu novadā», kurš ievietots tajā pašā numurā, kur la-

sams I. Kirilova raksts, ir teikts: «Viņi (L. Bauze un I. Kirilovs. J. P.) iebilda arī pret definējumu «sarkanais terors». Domāju, neviens lasītājs manos rakstos tādu definējumu pat ar palielināmo stiklu neatradīs. Es esmu minējis tikai tādu faktus, kādus ir minējis pats P. Stučka. Proti — ap 1000 cilvēki tika sodīti ar nāvi nošaujot. Tas ir daudz vai maz? To lai pētī vēstures zinātnieki.

Kas attiecas uz I apvienotās Latvijas padomju kongresa pārstāvētību, tad mans izteiciens balstās uz vēstures zinātnieka R. Treļa atzinumiem, kuri izteikti viņa darbos.

Jurists Kirilovs nav arī pamanījis, ka pēdējā laikā vēsturē tiek lietoti jēdzieni «pilsoniskā Latvija». Tāda tā pastāvēja līdz 1934. gada 15. maijam. Pēc tam tika nodibināts autoritārs režīms, bet ne fašistisks, kā bija pieņemts uzskatīt līdz šim. Nobeigumā vēl daži apsvērumi.

1. Jaunu, līdz šim nezināmu fakti parādīšanos presē vēl daudzi (arī I. Kirilovs) uzskata par neuzticības sēšanu sociālismam. Ar tādu nostāju diez vai varam nopietni runāt par vēstures patiesu izziņāšanu.

2. Ja mēs būtu nēmuši vērā kļūdas, ko 1919. gadā pieļāva padomju valdība (tādas bija ag-

rārajā un sociālajā politikā), tās nebūtu atkārtušās 1949. gadā un 1959. gadā. Jebkuru pieļauto kļūdu savlaicīga atklāšana un izvērtēšana stiprina tautas ticību un uzticību sociālismam, nevis sēj neuzticību.

3. Vērtējot vēsturiskos notikumus, nav jāatsakās no laika-biedru atmiņām, domām un rakstiem. Jurists Kirilovs acimredzot domā citādi, ja neatzīst L. Lailcena rakstu «Kāpēc krita Padomju Latvija».

5. Vajadzētu uz visiem laikiem atteikties no «birku piekarināšanas» par buržuāziskās Latvijas slavināšanu, neuzticības sēšanu sociālismam un tamlīdzīgi, bet gan nosvērti, patiesi, ar konstruktīviem argumentiem vērtēt vēsturiskās norises.

6. Laikraksts «Leņina Karogs» sāk daudzpusīgāk atspoguļot mūsu vēstures faktus, par atsevišķiem procesiem un parādībām parādās dažādi viedokļi (to apliecina arī jurista I. Kirilova raksta publicēšana), un tas ir apsveicami. Tas atbilst partijas pasludinātajam atklātuma un demokratizācijas kursam.

Diskutēsim, bet «birkas» gan viens otram nekarināsim klāt.

J. PIZELIS,

Vārkavas vidusskolas vēstures skolotājs

Cilvēcības akts

● Republikas Ministru Padome pieņēmusi lēmumu «Par to pilsoņu tiesībām, kuru administratīvā izsūtīšana no Latvijas PSR atzīta par nepamatotu». Saskaņā ar šo dokumentu rehabilitētie ir tiesīgi prasīt, lai viņiem atdotu represiju laikā nelikumīgi konfiscēto mantu vai atlīdzinātu tās vērtību. Lūk, ko LATINFORM korespondentam B. Sebjakinam pastāstīja Latvijas PSR finansu ministra pirmais vietnieks M. SKULTE.

So lēmumu es uzskatu par cilvēcības aktu attiecībā uz nelikumības upuriem, par vēl vienu soli ceļā uz tiesisku valsti. Ir daudz pilsoņu, kas pretendē uz mantas atgūšanu vai tās vērtības saņemšanu. Vairāki desmiti no viņiem to jau saņēmuši.

Svarīgi ir tas, ka gan pašiem izsūtītajiem, gan viņu piederīgajiem, ja viņiem ir nepieciešama dzīves apstākļu uzlabošana, ir tiesības ārpus kārtas saņemt dzīvokli, kā arī iestāties dzīvokļu celtniecības vai dzīvokļu kooperatīvā ar tiesībām saņemt dzīvokli ārpus kārtas.

Lēmumā paredzēts, ka nometinājuma vietā pavadītais laiks ieskaitāms kopējā un nepārtrauktajā darba stāžā, kā arī stāžā pēc specialitātes. Nepārtrauktajā darba stāžā ieskaitāms arī algotais darbs pēc atgriešanās no nometinājuma, neatkarīgi no darba pārtraukuma ilguma.

Atrašanās galējo ziemeļu rajonos un vietās, kas pielīdzinātas šiem apstākļiem, laika posmā pēc 1945. gada 1. augusta ieskaitāma stāžā, kas dod tiesības uz pensiju pēc atvieglotiem noteikumiem bez jebkādiem ierobežojumiem.

Galvenais dokuments, kas nepieciešams mantas vai kompensā-

cijas saņemšanai, ir rehabilitētā pilsoņa pieteikums, bet viņa nāves gadījumā — viņa ģimenes locekļu vai citu mantinieku pieteikums, kas jāiesniedz rajona izpildkomitejā, bet republikas pakļautības pilsētās — tās pilsētas izpildkomitejā, kuras teritorijā līdz izsūtīšanai dzīvojuši šie cilvēki.

Ja celtnes un maņa nav saglabājušies, tiek atlīdzināta to vērtība. Ļoti bieži mēs sastopamies arī ar to, ka nekādi dokumenti nav saglabājušies. Tad varas iestādes piedāvā pieteikuma iesniedzējiem kompensāciju par mantu 3 tūkstošu rubļu apmērā.

Pārējos gadījumos kompensācijas summu lēš sekojoši: par ēkām — pēc valsts apdrošināšanas pārvaldes mūsdienu vērtējumu normām, taču atkarībā no to nolietošanas stāvokļa konfiskācijas dienā. Piemēram, lopus un putnus vērtē pēc pašreizējām iepirkuma cenām noteiktajā vietā. Ja zināmiem priekšmetiem nav noteiktas mazumcenas, tās nosaka pēc pašu vienošanās.

Gadījumā, ja saņemta kompensācija zināmu iemeslu dēļ izrādīsies nepietiekama, pilsoņiem ir tiesības lūgt atkārtoti izskatīt jautājumu par zaudējumu atlīdzināšanu.

Jaunaglonas arodvidusskolā

Visi sākas ar darbu. So vienkāršo dzīves atziņu jau kopš pirmajām dienām cenšas akcentēt Jaunaglonas arodvidusskolas pasniedzēji un meistari, mācot profesionālās iemaņas tiem jauniešiem, kuri nolēmuši turpmākās gaitas saistīt ar laukiem.

Jaunaglonas arodvidusskola sagatavo mehānizatorus autovadītājus, citus saimniecībām tagad tik ļoti vajadzīgos speciālistus. Ilgus gadus atslēdznieka darba iemaņas audzēkņiem mācīja pasniedzējs Pjotrs Subetjalo. Bez šīm iemaņām nevar iznākt ne kārtīgs mehānizators, ne arī autovadītājs. Un Pjotrs Subetjalo gādā, lai puīši to apzinātos. Viņš arodvidusskolā vada arī tehniskās jaunrades nodarbības.

● ATTEĻA: Pjotrs Subetjalo vērtē sestās grupas audzēkņa Sergeja Gakmana veikumu.

J. SALNAVIESA foto

Rajonā, ar kuru sacenšamies

Vai tu vēl šaubies?

Monikas Kačkānes mājā sākās cits dzīves ritms: no pilsētas dzimtajās mājās atgriezās viņas jaunākais dēls Jānis. Atgriezās jau kā saimnieks. Ar Rēzeknes rajona Tautas deputātu padomes lēmumu viņam mūžīgā lietošanā piešķirti 20 hektāri zemes. Tas ir vairāk, nekā savulaik piederēja Jāņa tēvam un vectēvam.

Vēl vienpadsmit rēzeknieši ieguvuši zemnieku saimniecību īpašnieku likumīgās tiesības. Viņu vidū ir bijušais padomju saimniecības «Bērzgale» mežsargs Jāzeps Jekimāns. Viņš nopirka pamestas mājas, kurām tagad piešķirti 20 hektāri zemes. Šajā pašā saimniecībā no labiekārtota dzīvokļa tēva mājās atgriezies šoferis Nikolajs Buļs.

Savu saimniecību ieguvis arī sakstagalietis Meikulis Krusts. Pats viņš ir jau pensionārs, taču kopā ar ģimenes locekļiem pushektāru apsaimniekoja tā, ka savs labums tika gan valstij,

gan ģimenei: gadā tika pārdotas vairāk nekā astoņas tonnas piena. Saņēmis zemi, veterāns gatavoja plaši attīstīt piensaimniecību.

Visus jaunsaimniekus savā aizsardzībā un aprūpē nēmušas rajona varas iestādes. Viņu jaunbūves iekļautas starpkolhozu organizācijas šā gada plānos un tiks nodrošinātas ar nepieciešamajiem būvmateriāliem un celtniecības mehānismiem.

Jaunā ceļa gājējiem no vietējiem fondiem piešķirta dažāda tehnika, bet no rajona budžeta — līdzekļi ceļu remontam. Arī pašiem jaunsaimniekiem ir savas ražošanas programmas. Vieni specializēsies piena un gaļas ražošanā, bet citi audzēs dārzeņus un pat puķes, kas nepieciešamas gan pilsētniekiem, gan lauku iedzīvotājiem.

M. NIZINSKA,
LATINFORM korespondente
Rēzeknes rajonā

Gatavojoties rajona Tautas deputātu padomes sesijai

Bet kā domājat jūs?

Aizņemti ar nemītīgo dzīves steigu, mēs tomēr agri vai vēlu nonāksim pie mūžsenā jautājuma: mūsu piederīgo un pēc tam arī mūsu pašu aiziešana aizsaulē. Zaudējuma sāpes un rūgtumu izjūt visi, tomēr līvaniešiem šīs bēdu dienas vēl grūtākas padara visas ar izvadīšanu saistītās rūpes.

Ar to, ka rajona vadība jau

astonus gadus «ceļ» mūsu pilsētā kapliņu un nekur tālu šinī ziņā nav tikts, esam jau samierinājušies. Nu uztrauc kas cits: pilsētas kapos nevaram atrast brīvas tās septiņas pēdas dzimtenes zemes, kur apbedīt aizgājušos. Iznemot tos retos, kuri tālredzīgi «aizņēmuši» vietu jau iepriekš. Ir pienācis laiks šos kapus slēgt. Diemžēl jaunas kapsē-

tas nav, un nekas arī netiek darīts, lai tā veidotos.

Mans priekšlikums: kamēr rajona vadība «domā» par pilsētas kapu ierīkošanu kolhoza «Zelta vārpa» teritorijā, varbūt būtu lietderīgāk esošo kapu teritoriju paplašināt 8. autokombināta filiāles virzienā līdz pat bijušajai ebreju kapsētai.

Bet kā domājat jūs?
L. KOTANE,
Līvānu apbedīšanas biroja darbiniece

Kad neievēro ugunsdrošības noteikumus

1989. gada 7. un 9. janvārī Līvānu eksperimentālajā koksnes konstrukciju rūpnīcā aizdegās skaidas metāla bunkurā. Par aizdegšanās iemeslu varēja kļūt dzirksteļošanu radoša priekšmeta iekļūšana pneimatiskajā transportierē vai arī dzirkstele no metināšanas darbiem. Lai gan koksnes skaidu plāksņu ceļa strādnieki, veicot šos darbus, bija tiem sagatavojuši vietu, bija izdota arī rakstiska atļauja, bunkurs bija iztīrīts un izmazgāts ar ūdeni.

Toties Līvānu PMK strādnieki, veicot metināšanas darbus šīs pašas rūpnīcas māibūves ceļa pneimatiskajā līnijā, nebija attiecīgi nodrošinājušies pret ugunsgrēka iespējamību. Neskatoties uz Līvānu pilsētas profesionālās ugunsdzēsības vienības instruktora K. Rītiņa aizliegumu, metinātāji turpināja darbu. 9. janvārī aizdegās skaidas uz

pneimatiskās līnijas. Ja uguns būtu izplatījusies tālāk, grūti pat iedomāties, kas varēja notikt.

Vainīgie administratīvi sodīti: par kontroles trūkumu brīdināta abu ceļu vadība, Līvānu PMK otrā, iecirkņa priekšniekam A. Kušneram uzlikts naudas sods.

12. janvāra naktī Preiļu rajona ugunsdzēsības centrālās sakaru punkts saņēma ziņojumu: «Kirova kolhoza deg tēlu ferma.» Uz tādu izsaukumu parasti izbrauc Preiļu un Līvānu profesionālo ugunsdzēsības vienību mašīnas, tomēr, ievērojot lieles attālumus, uz sekmiņu dzēšanu var cerēt tikai tad, ja operatīvi rīkosies arī kolhoza brīvprātīgā ugunsdzēsēju vienība. Un kolhoza ugunsdzēsēji ar savu uzdevumu tika galā. Ferma un tā jā izvietotie lopi nav cietuši. Ugunsgrēka cēlonis bija nesabalota krāsna, kā arī tas, ka

kudras briketes tika uzglabātas tās tuvumā. Pārseguma siltumspēju palielināšanai bija izmantoti salmi, durvis no barības virtuves uz lopus novietni neatbilda ugunsdrošības prasībām. Jāpiezīmē, ka ugunsgrēka priekšvakarā Kirova kolhoza brīvprātīgās ugunsdzēsēju vienības priekšnieks pēc fermas apsekošanas bija ziņojis saimniecības vadībai par pielautajiem pārkāpumiem, tomēr nekas netika darīts, lai tos likvidētu.

Ugunsdrošības noteikumu pārkāpēji administratīvi sodīti. Naudas sods uzlikts kolhoza priekšsēdētāja vietas izpildītājam J. Novikam, galvenajam zootehnikim J. Ivanānam, iecirkņa priekšniekam J. Rubenim un iecirkņa zootehnikai V. Briškai.

O. STEPANOVS,
ugunsdrošības inspektors

Tautu konferenci gaidot

Atklāti runājot

Pēdējā laikā daudz runā un raksta presē par Latgales problēmām: valodu, literatūru, kultūru, tradīcijām, mazāk skarot saimniecisko pusī. Gandrīz visi rakstītāji ir latgālieši (tiesa, vairāk bijušie), kas šajā Latvijas tautas atmodas laikā atcerējušies savu tēvu zemi. Izlasīju «Atklāto vēstuli latgāliešiem» pērnā gada «Padomju Jaunatnes» oktobra numurā, šogad šī paša laikraksta 21. janvāra numurā dzejnieces Annas Rancānes «Pēcvārdu», citus materiālus.

Ir jau labi padomi, patriotiski aicinājumi celt gaismā Raina «Jaunu dīnu zemi». Bet kas to darīs? Mūsu, latgāliešu, Latgale ir palicis visai maz. Trūkst ne tikai skolotāju, kultūras darbinieku, bet arī parasto darba darītāju kolhozos un padomju saimniecībās. Preiļu rajonā vien ir vairāk nekā 200 pamestu lauku sētu. Mūsu ciltsbrāļi un māsas labākas dzīves meklējumos aizlaidušies uz Rīgu. Kurzemī, Vidzemī, citiem gaišākiem novadiem.

Rīgā notika Latgāliešu kultūras biedrību savienības dibināšanas kongress. Teica gudras runas, bet cik no tām reāla labuma Latgalei? Tie latgālieši, kas apmetušies uz dzīvi citos novados, reti savā tēvu zemē lebrauc ciemos, viņu tuvīnieku kāpi aizgausi nezālēs. Kādu praktisku palīdzību viņi var sniegt Latgalei?

Apsveikuma runā latgāliešu kongresam Latvijas Tautas frontes priekšsēdētājs Dainis Ivāns teica: «Latvija nebūs stipra bez stipras Latgales». Visi saprotami. Bet — kas lai Latgali stīvu dara, jo tās labākie spēki, gaišākie prāti ir prom?

Pilnīgi pievienojos Preiļu bērnu dārza audzinātājas V. Kaļvas domām, kas izteiktas vēstulē kopā «Padomju Jaunatnes» 19. janvāra numurā: «Ko mēs varam runāt par citu tautību laimes meklētājiem, nosodīt tos un cerēt, ka šajos nebūt ne labākajos, gaišākajos savu nāciju pārstāvjos mūdišes ilgas pēc dzimtās puses, vienākuma apziņa pret to, ja paši savu māmulu Latgali esam atstājuši pazemošanai, liktena va-

rā, valodu zaudējošu. Tāpēc, pirms ceram atbrīvoties no cit-tautu migrantiem, aicinu, lūdzu savas tautas migrantus un prasū: latgālieši, brauciet mājās, glābiet Latgali!»

Tagad visās mūsu pašreizējās dzīves nelaimēs vainojam stalinismu, brežņevismu, stagnāciju. Latgales nelaimes saknes, manuprāt, ir daudz dziļāk meklējamas, vēl tajos laikos, kad uz Latgali Latvijas bagāto novadu cilvēki skatījās kā uz lēta darba spēka avotu. Latgālietis tās puses ļaudīm «čangāls» vien bija. Tāda nostāde bija vēl 50. gadu beigās. Atceros LUV pasniedzējas teikto vienā no latviešu valodas skolotāju semināriem: «Ar studentu grupu aizbraucu uz Latgales vidusskolu praksē. Un ko dzirdēju? Skolotāji starpbrīžos sarunājas izlokšnē. Sausmas! Par kādu kultūru te vispār var būt runa? Neļaujiet skolēniem skolā runāt izlokšnē un nekādā gadījumā nerunājiēt pašī!»

Ko te var piebilst? Viēnīgi to, ka daudzi šim atzinumam sekoja, un latgālieši runājošo kļuva arvien mazāk. Ne viens vien latgālietis, ne jau sevišķas vajadzības pēc, bet, negribēdams būt sliktāks par citiem, aizlaidās uz Latvijas gaišo pusī un pēc kāda laika vairs «nezināja», kā latgālieši sauc grābekli.

Tagad ir citi laiki, sāk atzīt minoritāšu valodas, arī latgāliešu, bet vēlū.

Lai nu kā būtu, lai cik latgāliešu palicis dzimtajā novadā, mēs nedrīkstam aizmirst latgāliešu tautas tradīcijas, dziesmas, valodu. Skolās būtu obligāti ieviešama Latgales kultūrvēstures mācīšana.

Bet tiem latgāliešiem, kas norūpējušies par savu tēvu zemi, arī es saku: «Brauciet mājās, naldziet sameklēt zaudētās kultūras vērtības, tās no jauna radīt! Palīdziet celt ne tikai panīkušo Latgales kultūru, bet arī ekonomiku. Latgale jūs gaida. Ar vārdiem vien ir par maz. Vajadzīgs darbs. Lielš darbs.»

V. GUDĻEVSKA
Aglona

Sports

Izcīnīta 3. vieta

● Jaunākās grupas zonas sacensības basketbolā notika Rīgā. Tajās piedalījās arī Līvānu skolnieces I. Gaiduka, I. Pfeifere, I. Smukste, T. Jaudzema, I. Grauziņa, L. Sondore, I. Ananjeva, I. Skrinda, I. Kudrjavceva. Komanda ierindojās 3. vietā.

Apakšgrupā startēja 7 komandas. Par zonas sacensību uzvarētāju kļuva Rīgas pilsētas Leņina rajona, bet 2. vietu ienēma Proletāriešu rajona basketbolistes. Ar mūsu rajona izlasi seko Jūrmalas, Saldus, Rēzeknes un Kuldīgas rajonu komandas.

Protams, rīdznieces bija spēcīgākās. Saspringti ritēja spēles arī ar Jūrmalas un Saldus rajonu skolniecēm. Uzvarējām attiecīgi ar 41:33 un 36:30. Saldus, Rēzeknes un Kuldīgas jaunās basketbolistes bija krietni vājākas.

Jāpiebilst, ka mūsu rajona meitenes bija gadu jaunākas par citu rajonu un pilsētu basketbolistēm, un tas nevarēja neietekmēt viņu fizisko un taktisko sagatavotību.

Ogrē sacentās jaunāko klašu zēni (arī 1976. gadā dzimušie). Septiņu komandu konkurencē mūsējie ienēma 6. vietu.

N. ROMANENKO,
Preiļu BJSS treneris

Vai atgūstam autoritāti?

● Turpinās republikas 20. komandu čempionāts korespondencdambretē. Pēc gada pārtraukuma tajā piedalās arī Preiļu rajona dambretisti — PSRS sporta meistars Jānis Pauniņš, kā arī Latvijas eksčempions meistarkandidāts Alfons Jēkabsons. Pie trešā un ceturta galdiņa attiecīgi spēlēja Andris Bilzēns un Ilmārs Visockis.

Preiļieši bijuši republikas čempionu godā, izcīnītas arī sudraba medaļas. Arī šoreiz komandai ir augsts mērķis — cīnīties par visaugstākā kaluma medaļām. Tas nebūs viegli, jo pēc speciālistu atzinuma 20. čempionāts pulcinājās absolūti spēcīgāko komandu sastāvu visu līdzīgo turnīru vēsturē. Uz medaļām pretendē Stučkas, Kuldīgas, Rīgas, Valmieras, Ogres, Jelgavas, Preiļu un citu rajonu komandas.

R. TOMASS

Viens no spēcīgākajiem

● Par vienu no spēcīgākajiem republikas dambretistiem joprojām sevi apliecina preiļietis Jānis Pauniņš. To viņš nesē pierādīja Vissavienības nozīmes reitīngā turnīrā 64 laucīņu dambretē virriešiem — sporta meistariem. Spēles notika pēc Sveices sistēmas (pretinieku nosaka ar izlozi) 9 kārtās. Jānis Pauniņš šajā turnīrā cīnījās ļoti rezultatīvi, iegūstot 5,5 punktus un ceturto vietu. Individuālo koeficientu viņš paaugstināja par 15 punktiem un apstiprināja sporta meistara normatīvu.

Lai gan trijās partijās Jānis zaudēja, tomēr viņa riskantais spēles stils sevi attaisnoja. Viņš guva piecas uzvaras un vienreiz nospēlēja neizšķirti.

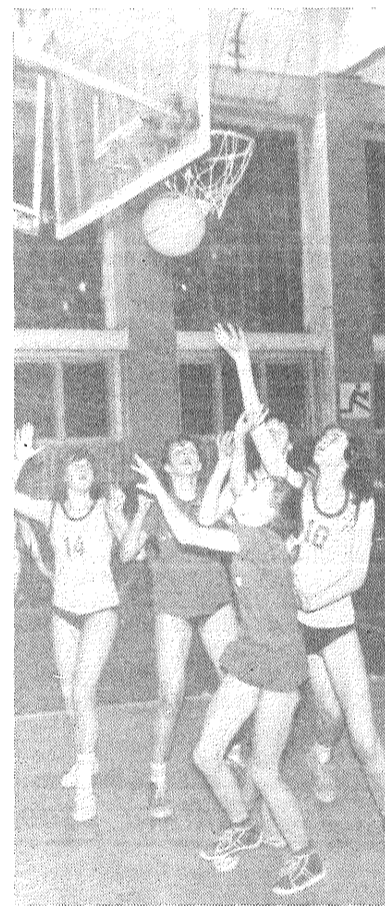
J. ROTINS
Stučka

Tradīcija turpinās

Republikas skolēnu spartakiādes zonas turnīrs basketbolā atkal notika Preiļos — bērnu un jaunatnes sporta skolās zālē.

Mūsu zonā šogad spēlēja Liepājas, Tukuma, Bauskas un Rīgas pilsētas Leņingradas rajona

(II komanda) vidējās grupas meiteņu komandas. Mājiniekiem tas sagādā ne mazums rūpju, jo jāuzņem citu rajonu sportistes, jānodrošina tiesneši. Protams, mājās spēlēt ir gan vieglāk, gan arī grūtāk. Jo pārāk liela ir atbildība — jāspēlē taču savu skatītāju klātbūtnē. Tas rada saspīdinājumu.

Preiļu BJSS basketbola nodaļas treneris Nikolajs Romanenko tomēr sacīja, ka esot apmierināts. Šogad pirms spartakiādes Preiļos bija organizēta astoņu dienu treniņometne. Komanda mitinājās Preiļu viesnīcā nevis internātā. Jaunās sportistes varēja labi atpūties. Pirmajā dienā Līvānu meiteņu sacentās ar Rīgas sportistēm (TTP II komandu). Rīdzinieces bija samērā vājas pretinieces, par ko liecina spēles iznākums — 94:28 mājinieču labā.

Svarīgāka bija otrā spēle, kad līvānietes sacentās ar Tukuma basketbolistēm. Sacensības notika tūlīt pēc spartakiādes svinīgās atklāšanas. Augumā ražīgākās Tukuma meitenes tikai spēles pirmajās minūtēs likās nopietnas pretinieces. Varbūt tieši šīs pirmās spēles minūtes, kad bumba biežāk krita mājinieču grozā, mobilizēja mūsu komandu cīnīties enerģiskāk. Meitenes sāņēmās un uzvarēja visai pārliecinoši — 73:49. Rezultatīvi spēlēja Ira Mihaļuka, kura guva 37 punktus. Augumā sīkā basketboliste izpelnījās skatītāju simpātijas ar ļoti precīziem tālajiem metieniem.

Nākamā spēle — ar spēcīgo Liepājas komandu. Pirmajā pus-

laikā liepānietes viegli pārvarēja mājinieču aizsardzību, toties otrajā puslaikā spēle ritēja līdzīgi. Taču atgūt sākumā zaudēto neizdevās. Zaudējums — 56:72.

Liepājas komanda turnīra turpinājumā uzvarēja Tukuma komandu, bet līvānietes — Bauskas basketbolistes, turklāt ļoti pārliecinoši — 85:26.

Tā otro gadu pēc kārtas vidējās grupas komanda ierindojās otrajā vietā zonā. Šogad spartakiādes nolikumā izdarītas izmaiņas, proti — arī otrās vietas ieguvējas iegūst tiesības spēlēt finālsacensībās. Līvānu komandai tagad nopietni jāgatavojas finālsacensībām, kuras notiks maijā.

Galvenā tiesneša pienākumus zonas sacensībās veica līvānietis E. Kovalovs. Vinam palīdzēja V. Sešolins, L. Solopa, U. Bērziņš, N. Romanenko un citi tiesneši.

Vērtējot šīgada republikas skolēnu spartakiādes pirmos rezultātus, atkal jāuzteic Preiļu BJSS trenera Nikolaja Romanenko darbs republikā populārā sporta veida — basketbola — popularizēšanā Līvānos. Turpmāk lāmējina kāpt pakāpienu augstāk, jo otrā vietā zonā gan ir labs sasniegums, bet virsotne tā nav.

A. ILJINA

● ATTELOS: atklāšanas pārādē; bumba grozā...

J. SILICKA foto

Redaktors P. PIZELIS

Sludinājumi Līdzjūtības

PREIĻU PILSETAS IEDZIVOTĀJU IEVERĪBAI!

Aicinām Preiļu pilsētas iedzīvotājus piedalīties vēlēšanu sapulcē, kurā izvirzīs delegātus uz apgabala priekšvēlēšanu sapulci. Tajā apspriedīs PSRS tautas deputātu kandidātūras, kuras izvirzītas no Preiļu 312. nacionāli teritoriālā apgabala.

Sapulce notiks 7. februārī plkst. 18.00 Preiļu rajona kultūras namā.

Preiļu pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomiteja

MAINU vienistabas dzīvokli ar ērtībām Jēkabpīlī pret līdzvērtīgu Preiļos. Griezties Preiļos, Skolas ielā 7.

LIVĀNIEŠU ZINĀSANAI

1989. gada 3. februārī plkst. 16.00 Līvānu kultūras namā notiks vēlēšanu (pēc dzīves vietas) sapulce, kurā izvirzīs pilnvarotos uz apgabala priekšvēlēšanu sapulci Preiļu 312. nacionāli teritoriālajā apgabalā.

Uz sapulci tiek aicināti pilsētas nestrādājošie iedzīvotāji.

Apgabala vēlēšanu komisija

KINOTEĀTRA «ATPŪTA» VIDEOSALONS

aicina noskatīties jaunas mākslas filmas:

2.—7. februārī — «Dandijs ar iesauku Krokodils» (Austrālija);

8.—12. februārī — «Mani sauc par Arlekinu» (Beļarusijā).

JA JUMS IR IEMANAS MAKSĻAS KOKGRIEŠANĀ,

Preiļu sādzīves pakalpojumu kombināts piedāvā pensionāriem, invalīdiem un visiem interesentiem darbu — mākslas kokgriezumu izgatavošanu mājās apstākļos uz liguma pamata.

Uzziņas pa telefonu 22187 vai arī pie kombināta mēbeļu ceha priekšnieka personīgi.

Administrācija

Pār tevi smilšu klusums klāts, Vien paliek atmiņas Un tava mūža stāsts.

(J. Rūsiņš)
Skumju brīdī esam kopā ar Jāni Mičuli, uz mūžu no MĀTES atvadoties.

M. Gorkija kolhoza arodkomiteja

Tavas rokas garos mūža gados Bija visur, darba rīts kur sauc, Sirds kā saule mājējusi atdot Dzīvei siltuma un gaismas daudz.

(M. Kempe)
Izsakām dziļu līdzjūtību JADVIGAS MICULES piederīgajiem, viņu pēdējā gaitā izvadot, M. Gorkija kolhoza valde

TV VIĻŅA

2. februāris. 10.00 — TV — skolēniem. 10.25 — Dokumentālā filma «Pasaki, kāpēc?». 10.55 — Mākslinieki smaida... 11.00 un 18.00 — Zinas. 18.10 — Zinātnes pasaulē. 18.40 — Reklāma. 18.45 — Kamermūzikas koncerts. 19.00 — Diskusiā. Lietuvas politiskā attīstība. 20.00 — «Panorāma». Dienas zīnas (krievu val.). 20.35 — «Vakars kopā ar tēti». 21.00 — Muzikāli izklaidējoša programma «Joks». 22.00 — Mākslas filma «Ne vienmēr sirds saule». 23.15 — Zinas.

3. februāris. 8.00 — «Labrīt!» 8.20 — Koncertfilma. 9.00 — Dokumentālā filma «Pārdomas ceļā». 9.35 — Multiplikācijas filma. 9.55 — Mākslas filma «Sāvienī mēnessgaismā». 11.00 un 18.00 — Zinas. 18.10 — Cirka arēna. 18.30 — PSRS čempionāts basketbolā virriešiem. «Stāriba» (Vilna) — «Dinamo» (Tbilisi). 20.00 — «Panorāma». Dienas zīnas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuli!» 21.00 — Muzikālā programma «12 mēneši». 21.50 — Valdības studija. Vēlēšanas gaidot. 22.50 — Zinas. 23.05 —

Mākslas filmas «Visas upes plūst» 5. sērija.

4. februāris. 9.00 — Zinas. 9.15 — No filmotēkas fonda. 9.45 — Koncerts. 10.00 — TV — skolēniem. 10.30 — Televīzijas almanahs «Fotoarhīva». 10.50 — «Veselība». 11.20 — No filmotēkas fonda. «Gadsimtu saskarsme». 11.40 — Koncertfilma. 12.00 — Nedēļas panorāma (krievu val.). 12.30 — Lietuvas televīzijas uzvedums. A. Vampilovs «Kraukļu birzs». 13.30 — Neviena bēda nav sveša. 14.00 — Lietuvas televīzijas mākslas filma «Vasarraibumainā vasara». 15.20 — Jauno autoru proza. 15.55 — Multiplikācijas filma «Piecu nedēļu lidotājs ar gaisa balonu». 16.40 — Politikas pusstunda. 17.00 — PSRS čempionāts basketbolā virriešiem. «Zaļziris» (Kauna) — «Būdivelnik» (Kļeva) Pārtraukumā — zinas. 18.30 PSRS čempionāts basketbolā virriešiem. «Stāriba» (Vilna) — «Dinamo» (Tbilisi). Pārtraukumā — dokumentālā filma. 20.00 — «Panorāma». Dienas zīnas (krievu val.). 20.35 — «Vakars kopā ar tēti». 21.00 — Lietuvas PSR Valsts akadēmiskā operas un baleta teātra izrāde. A. Bražinska opera «Kristijons». 22.50 —

Zinas. 23.05 — Mākslas filmas «Visas upes plūst» 6. sērija.

5. februāris. 9.00 — Zinas. 9.15 — Muzikāli publicistiska programma «Svētdienas rītā». 11.15 — Koncertfilma «Aktieris». 11.45 — 100 sīkumi. 12.15 — Bērnu mākslinieciskās jaunrades konkurss «Manā pasaule». 12.45 — Multiplikācijas filma «Pažaidi tikai!». 13.00 — PSRS čempionāts basketbolā virriešiem. «Zaļziris» (Kauna) — «Būdivelnik» (Kļeva). Pārtraukumā — Dokumentālā filma. 14.30 — Svētdienas mūzika. 15.00 — Nedēļas panorāma (poļu val.). 15.30 — Multiplikācijas filma. 16.00 — «Labirints». Jaunākās jaunatnes organizācijas. 16.45 — «Lietuvas vēsture». Lublīnas uniā. 17.15 — Tautas muzikantu koncerts. 18.00 — Zinas. 18.10 — Mākslinieki smaida... 18.15 — Reklāma. 18.20 — V. Kudrīnska 130. dzimšanas dienai veltīts raidījums. 19.20 — Kanāls — 88. 20.00 — «Panorāma». Dienas zīnas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuli!» 21.00 — Koncerts. 21.45 — Mākslas filma «Svešinieci Balti un Raibais». 23.20 — Zinas.

LEŅINA

● MŪSU ADRESE:
228250, Preiļos,
Komjaunatnes ielā 1.

KAROVS

● REDAKCIJAS TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 21996, partijas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 22154, agrorūpnieciskā kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, fotokorespondents — 22203, korektori, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības. Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpils, Vaikas ielā 1). Izdevniecība «Zvaigzne» (Rīgā, M. Gorkija ielā 105). Viena nos. Iespiedloksne, Ofsetiespiedums.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Преильского районного комитета КП Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке.

Metiens 14 509 eksemplāri (latviešu valodā — 10 201 eks., krievu valodā — 4 308 eks.).
Indekss 68169.

Pas. 181.